РІК БЕЗ ЛЕНІНА

Будьмо же усі вчиться розуміти заповітів Ленінових, щоби кожен робітник, кожен селянин міг сказати:—ІЛЛІЧ ЖИВЕ В МЕНІ, Я РОБЛЮ ЙОГО СПРАВУ.

Роковини Ленінової смерти.

Ось уже рік буде, як нема нашого проводиря, нашого любого вчителя Ілліча. Ось уже рік, як ми поховали його тіло в мавзолеі на Червоній площі.

Ми не плакали, коли прощалися із ним. Ми знали добре, що, поховавши Ілліча, ми ховаємо тільки його тіло. Усе, що він думав, все, чому він нас навчав, все це він лишив нам. Усе це померти не могло та ніколи й не помре. Не може померти бо не кожна його думка переходила зараз же до всього робітничого класу, всього трудового селянства.

Ленін ніколи не ховав тільки для себе свої знання—він віддавав їх усьому трудящому люду. Помер Ілліч, але він живе у кожному з нас, він навчив нас усіх думати та творити по-ленінському.

Багато друзів та й ворогів наших думало, що нікому буде після смерти заступити Ілліча; нема другоі такоі людини, що зможе так рішуче та сміливо керувати будівництвом нового життя.

Рік проминув після його смерти. А хіба за цей рік погіршало становище радянськоі влади, хіба гірше стало жити багатомілйоновому робітниче-селянському населенню.

Кожен і друг та й ворог повинен сказати, що ні. Падають скрізь трони, зміняються буржуазні уряди. Скрізь збільшується та шириться незадоволення мас. Один за одним повстають поневолені народи проти своіх гнобителів. А в цей час нешвидкими, але певними кроками наші радянські республіки перемагають руіну. Міцна та непохитна щільно-з'єднана з народом стоіть радянська влада, щиро братерський союз цілком рівних між собою народів спільно будує нове життя.

Ленін помер, але він дав нам багату, величезну спадщину. Він залишив нам свою за 25 років об'єднану ним партію. Вона, проводить його справу, вона думає так, як він думав, вона, йдучи за його заповітами, будує і радянське і господарче нове життя. Скоро Ленін закрив очі, як двісті тисяч кращих робітників увійшло в ленінську партію, щоб навчитися в ній працювати по-ленінському.

Рік ми живемо без Леніна і можемо сміливо сказати, що склали іспит. За цей рік ми вперше відновили сталі гроші.

Це-найкраще свідоцтво, що наше господарство провадиться правильно. Наші фабрики та заводи працюють як слід та не встигають виробити досить краму. Попит на крам де-далі збільшується. Невважаючи на неврожай у низці губерень, нема ні одноі десятини озимого клину незасіяноі. Навпаки, за цей рік дуже збільшиться засівна площа. А вона збільшиться ще більше до весняного засіву ярини. Та ще й те має величезну вагу, що цього року по багатьох губернях селянство кидає кляте трьохпілля та переходить до багатопілля; а це значить, що кожна десятина землі дасть значно більше врожаю, аніж давала досі.

Рік живемо ми без Ілліча, але, свято виконуючи його заповіти, ми ані на крихту не відійшли від жовтневих здобутків. Ми не зробили ніякісінських поступок закордонним хижакам. Ми не пішли на таку угоду з ними, що шкодила б трудовому селянству та робітничому класу. І проте навіть найзапекліший наш ворог, французька буржуазія, повинна була визнати нас та провадить із нами переговори.

Рік ми живемо без Ілліча, і ми можемо сміливо сказати після року іспиту: не вмре ленінова справа.

Усе більше та більше селян стає до радянського будівництва, усе більше й більше селян перемагає давню темряву та починає розуміти, що тільки в дружньому єднанні з комуністичною партією селянство зможе не тільки зберегти відібрану від поміщиків землю, але й цілком використовувати іі, навчитися брати з неі все, що вона може дати.

Головна наука Іллічева—це як мога більше знання, як мога більше свідомости. Держава наша ще бідна, але наша держава—це ми, усе робітниче селянське населення. Держава наша може бути „найбагатша, бо ж в іі надрах "лежать величезні багатства. Іх треба узяти звідти. А це можна зробити при найдружнішій роботі всього трудового селянства та всього робітничого класу. Наша праця—та й тільки наша праця—може зробити нашу країну найбагатшою.

Ми вже далеко пішли вперед цим шляхом за рік без Леніна. Ходімо ж ще швидче. Ми повинні це зробити для наших дітей, для наших онуків. Вони проклянуть нас, як що ми не здійснимо цілком заповіту Іллічевого, як що не зробимо теі роботи, що почали. Будемо всі вчитися розуміти його заповіти, щоб кожен міг сказати: **Ілліч живе в мені, я роблю його справу.**

Заповіти Іллічеві.

Ось уже рік, як нема Володимира Ілліча Леніна.

Але заповіти його живуть. Їх зберігає та здійснює Комуністична Партія, що її створили передові робітники під керовництвом **Леніна.**

Кожен робітник та робітниця, селянин та селянка повинні знати заповіти Іллічеві. Робітничо-селянська молодь повинна вивчати ці заповіти.

Дорослі повинні пояснювати ці заповіти дітям.

Трудящі, коли знатимуть ці заповіти, зрозуміють, що їм далі робити, зрозуміють, як боротися за краще життя.

Найважливіший заповіт т. Леніна це—зберігати та зміцнювати **спілку робітничого класу та селянства.**

Без цієї спілки не вдержати нам Радянської влади, не встояти нам проти своєї та чужоземної буржуазії.

Що зробила Радянська влада, щоб виконати оцей заповіт Іллічів?

Вона й без Леніна, як і при ньому, допомагала, що змоги було, **поліпшенню сільського господарства.**

Засівна площа збільшилася. Закуповують сільсько-господарські машини закордоном та будують на радянських заводах. Серед селян провадиться збільшена агрономічна пропаганда, і тепер вже село із значно більшим успіхом бореться з неврожаями та недородом, аніж раніше.

Радянська влада після смерти Ілліча удвоє збільшила свої зусилля за-для того, щоб **підвищити все господарство** та досягла вже чималих успіхів.

Маємо **сталий карбованець.** Гроші вже не знецінюються в нас, коли ж по инших країнах, приміром, у Німеччині та Франції вони знецінюються невпинно.

Сталий карбованець допомагає селянинові вирахувати, що йому користь дасть, та що дасть збитки. Коли є сталий карбованець, йому легше продати хліб, виплатити податки, зберегти копійку на те, щоб поліпшити своє господарство.

Радянська влада уважно стежить за цінами фабричних виробів та за цінами на хліб та як що треба—то зменшує їх. За рік після смерти Леніна ціни на фабричні вироби **було зменшено аж на третину.** Це вже—успіх. Але цього не досить.

Радянська влада й далі продовжить цю политику. Вона провадить велику кампанію за підвищення продукційности праці на фабриках та заводах (вже підвищено на 25 відсотків) та за зменшення зайвих витрат. Оці—о заходи зроблять крам іще дешевшим. Але доки цей крам приставлятимуть на село приватні крамарі спекулянти, доти справжньої дешевої ціни селянин не побачить. Щоб крам доходив до села по дешевій ціні, треба налагодити добре кооперацію.

Перед смертю своєю тов. Ленін писав, що **справжню змичку між робітником та селянином ми зможемо встановити через сильну кооперацію.**

Кооперація дасть селянинові крам та не братиме у нього великої ціни.

Радянська влада за цей рік багато зробила для кооперації, але кооперація ще не дуже вбилася в колодочки.

Треба, щоб усе трудове населення працювало за для зміцнення кооперації. Треба, щоб усі робітники та селяни, а також усе міське населення стали членами кооперативів, щоб до правлінь обірали найчесніших та найпридатніших до роботи людей.

Сильна кооперація міцніше з'єднує робітників та селян та приведе нас до соціялізму.

Ще один важливий заповіт т. Леніна це—**зміцнення нашої Радянської держави та оборона її від усіх ворогів.**

Щоб виконати цей заповіт т. Леніна, робітничо-селянський уряд ще більше дбає **про Червону Армію**—головну оборону від нападу ворожого, дбає про те, щоб **оживити роботу Рад,** залучаючи до них найкращих та чесних робітників і селян, а також учителів, агрономів та инших освічених людей що бажають віддати свою працю революції.

Комуністична партія, здійснюючи заповіти Ленінові, провадить **величезну освітню роботу,** бореться з неуцтвом, забобонами, хабарями, сваволею, викидає геть з радянських органів керування усіх нечесних та злочинних людей.

Радянська влада непорушно додержується заповіту Ленінового про мирну політику, тоб-то таку політику, що веде не до війни але до миру з сусідніми державами. Мир нам потрібний єсть, щоб більше зміцнити наше господарство та нашу радянську владу. Але зберегти мир нам дуже важко, бо ще майже по всіх країнах біля влади стоять буржуазні уряди, ворожі нашому трудовому союзу. Щоб як найкраще забезпечити мир, нам треба, насамперед, укріпити внутри країни спілку робітників та селян, зміцняти господарство та Червону Армію; подруге—**держати звязок із робітниками та селянами инших країн та підтримувати їхню боротьбу проти капіталістів,** що кожного разу здатні кидати трудящих на криваву бойню, щоб тільки кишеням їхнім з цього була користь.

Ці заповіти **Ленінові** Комуністична партія та радянська Влада виконують непорушно.

Робітники західніх країн та пригноблені народи Сходу вбачають у нашому Радянському союзі свою підпору та свою оборону. І не одного разу вони підтримували нас. Коли буржуазні керовники Англії, Франції, Польщі та инших країн починали проти нас ворожі виступи, трудящі цих країн були на нашому боці. Що—далі, то наша спілка з ними стає дужча.

Разом із ними, з нашими братами робітниками та селянами, а також із міцною та свідомою Червоною Армією ми сподіваємося подолати наших ворогів, як що вони насміляться почати війну проти нас.

Инші найважливіші заповіти товариша Леніна це **знищити неписьменність, щонайбільше освіти дати на село, через освіту та виховання підготувати старим борцям зміну з молоді, розкріпачити остаточно трудящу жінку, подбати про діти, про те, щоб з них виховати будівничів кращого життя.**

Комуністична партія поклялася оці заповіти виконати та й виконує їх. **У нас тепер у Союзі більше двохсот тисяч жінок делегаток, а вони ведуть за собою ще не менше двох мілйонів жінок.**

У нас більше п'ятисот тисяч комсомольців та більше трьохсот тисяч юних ленінців.

Леніна нема та живі його заповіти.

Під прапором ленінізму трудящі дійдуть до остаточної перемоги, **як що ще більше об'єднаються навкруг Комуністичної партії, що зберігає та виконує ленінові заповіти.**

Даймо ж присягу, що всі виконаємо ці заповіти.

Ленін умер, та засталася створена ним комуністична партія--гуртуймо--ж тісніш навколо неї своі лави.



Вічно буде Ленінскеє серце клекотіти в грудях революції.

Ленін та молодь.

Перед революційним рухом у минулому було завдання скинути буржуазію та взяти владу в руки пролетаріяту. Молодь в оцій боротьбі брала активну участь. Але перед молоддю тепер стоїть складніше завдання, а саме будувати нове комуністичне суспільство.

Тов. Ленін поставив перед молоддю завдання: „на розчищеному грунті (після знищення влади буржуазії) молоде комуністичне покоління повинно будувати комуністичне суспільство“.

За для цього треба „опанувати всім сучасним знанням, вміти перетворити комунізм із готових заучених формул, порад, рецептів, приписів, програм у те живе, що об'єднує вашу (молоді) непосередню роботу—з комунізму зробити керовництво для практичної роботи“. Але „без того, щоб залучити всю масу робітничої та селянскої молоді до цього будівництва ви комуністичного суспільства не збудуєте“.

Так навчав тов. Ленін молодь в її роботі. Тепер нам потрібно завжди пам'ятати оці заповіти Іллічеві у роботі комсомолу.

Комсомол повинен працювати у справі виховання у своїх лавах—більшовиків ленінців—за непосереднім керовництвом більшовицької ленінської партії.

Тільки в неї молодь може навчитися стати комуністичною зміною, здатною узяти на себе ролю будівника комуністичного суспільства.

Вивчення боротьби робітничого класу під керовництвом тов. Леніна—основне завдання молоді.

Знати, як розвивалася та росла комуністична партія, у боротьбі з усякими ріжних фарб меншовиками та иншими партіями—завдання, що стоїть перед кожним комсомольцем.

Залучити усю робітничу молодь у лави комсомольські, поширити вплив комсомолу на сільську молодь—практичне завдання дня.

Бути організацією войовничого більшовизму—організацією Ленінської Спілки молоді—не на словах, але на ділі—вимога, що її комуністична молодь поставила перед собою, прийнявши ім'я ленінського комсомолу.

Учитися бути комуністом—не тільки з книжок, але й бути у перших лавах—у справі будівництва та зміцнення здобутків пролетаріяту, основна умова у справі виховання більшовика. Вивчення ленінізму основа політосвітної роботи молоді, щоб бути здатними до діла у час практичної діяльности у справі будівництва соціялізму.

РІК БЕЗ ЛЕНІНА.

Минув рік, як пролетаріят, селянство та пригноблені всього світу лишилися без учителя й вождя. Минув рік, як не стало з нами Леніна. Але рік тому ми поховали на Червоному Майдані в Москві лише те, що було в Леніні тлінного. Вмер Ілліч, але ленінізм не умре. Думки Леніна будуть жити, тому, що його думки—думки працюючих, пригноблених та обездолених мас усього світу. Його вчення про зруйнування імперіялістичного світу буде жити тому, що воно стало придбанням працюючих усього світу.

Ленінізм не умре тому, що Ленін залишив нам свою гартовану в жорстких схватках з поміщиками, фабрикантами та угодовцями Ленінську Партію.

Ленінська партія береже заповіти Ілліча, продовжує почату ним справу, поглиблює змичку міста з селом, виводить село з відсталого культурного стану на шлях широкого радянського й господарчого будівництва.

З дня смерти Леніна минув лише рік, але цей рік поставив перед Ленінською партією багато складних завдань, яких мало було за всі попередні роки революції і розвязати котрі могла тільки партія, що вірна заповітам Ілліча, партія, що йде по вказаному ним шляху.

Культурно-господарчий підйом села.

На шлях відбудування та розвитку свого господарства наше село вступило в 1921 році.

Але за цей рік, що ми прожили без Ілліча, село зробило великий поворот до культурних засобів господарювання. Черезполосицю село переверстує в широкі смуги. Позбавляється від далекоземелля. Тяга до многопілля, що є основою розцвіту нашого сільського господарства,—не бачена в історії. А разом з многопіллям на селі стала розвиватись племенна худоба. Село пред'явило величезний попит на „лампочку Ілліча“—електрику. Заяви на електроустановки в цьому році рахувалися тисячами. Село вимагає трактора—заяви досягають 10 000 тракторів. Посівна площа збільшилась, не дивлючись на неврожай в засушливому районі. Ні однієї десятини озимини не залишилось незасіяною, навпаки, в багатьох місцях, переходячи з многопіллям на годівлю худоби в стайнях, село поділило й розорало луки. Посіви конопель, буряків, та инших промислових рослин значно поширились в порівнанні з минулим роком. Село цілком підійшло до того, щоб відбудувати своє сільське господарство до довійськового рівня. Розповсюдження ж сільсько-господарських знаннів серед селянства привело до того, що врожаі земли та удоі корів значно перевищують довійськові. Село оволодіває агрономічними знаннями і широко використовує їх для підвищення свого добробуту.

Підйом промисловости в місті.

Ленін залишив заповіт робітникам міста зміцнити змичку з селом. Ця змичка Ілліча зводиться до того, що радянське місто мусить дати селові свої товари дешевше, краще і в більшому виборі ніж це робив капітал, і без обдурювання і шахрайства. Завдання Леніна—велике завдання. Розвязувати його робітникам доводиться після всього руйнування, що викликано імперіялістичною війною, на зношених станках та машинах. Але розвязувати треба. І за цей рік, що ми прожили без Ілліча, робітники зробили великий крок у вирішенні питання про змичку. Кождий селянин зараз бачить, що товарів стало більше, що вони стали якісно краще, що вони подешевшали в порівнянню з минулим роком. Успіх є. Але Ленін залишив заповіт і надалі працювати місту над тим, щоб постачити село такими дешевими, підходящими для села товарами, щоб село могло остаточно переконатись, що радянське місто дійсно допомагає селу і ця допомога не може бути порівняна з відношенням села до старого міста.

Ленінська партія не залишить справи допомоги селу, доки не буде цілком проведена ідея Ілліча про змичку міста з селом.

Класове розслоєння на селі.

Поруч з культурно господарчим зростом села зростає і класове його розслоєння. В царській Россії розслоєння мало за основу землю. Жовтнева революція віддала в користування працюючих усю землю. Розслоєння тепер зростає перш за все тому, що імперіялістична бойня взяла у маломощного та середняцького селянства робочої та рогатої худоби більш ніж в революцію селянин захопив у поміщика. Подруге, за час імперіялістичної бойні на селі зносився мертвий реманент а придбання міцних селянських господарств поліпшеним реманентом поглиблює розслоєння. Ленінська партія бачить теперішню нужду незаможницького та середняцького села і йде йому на допомогу. За минулий рік, що ми прожили без Ілліча, партія призвала всіх своіх членів до того, щоб прийти на допомогу селу, використовуючи для цього радянський, кооперативний, громадський та науковий апарати Радянської Спілки.

Комуністична партія та селянство.

Ілліч залишив наказ своїй партії, не сміти командувати селянством. І Ленінська партія знає, що командуванням розслоєння села не зжити і що командуванням незаможницько-середняцького господарства не полагодити. Комуністична партія, що вірна заповітам Ілліча, прагне до того, аби викликати самодіяльність селянства.

Селу що розбуджено до життя закликами та ділами Ілліча, потрібні свої вірні селянству робітники. Партія поставила перед своїми сільськими осередками завдання знайти таких робітників у самому селі, з'уміти виділити їх із самого селянства, підготувати і поставити на роботу.

Ленінська партія наказала сільським осередкам не відриватись від селянства, а, навпаки, взяти найжвавішу участь у питаннях культурного та господарчого будівництва села. Осередки ленінської партії мусять рахувати найголовнішим своім обов'язком допомагати незаможницько-середняцьким верствам села в справі відбудування та розвитку їх господарств.

Роботу на селі партія поставила в центрі своєі уваги. За цей рік вона близько підійшла до темних сторон села, вивчила їх причину і щоб злікувати хвороби села, намітила в першу чергу оживлення радянського апарату на селі, втягуючи в цю справу радянську, сільську інтелігенцію, передовика-селянина, селянку, демобілізованого червоноармійця, молодь,—всіх тих, кому дорогі та близькі заповіти Ілліча.

ЛКСМ та селянство.

Ленінська партія надає великого значіння організації селянськоі молоді. Ця 400 000 армія селянськоі молоді, що рветься витягти село з його тяжкого стану, використовується Комуністичною партією також і для того, щоб у першу чергу допомогти селянину піднести своє господарство. Сільсько-господарчі гуртки молоді дуже широко поширились за останній рік. В цих гуртках готуються будівники нового радянського села, озброюються досвідом. Ленінська партія, враховуючи становище селянської молоді, всю енергію і всю волю цієі молоді скеровує в бік культурно-господарчого будівництва села.

Радянське будівництво на селі.

За цей рік, що ми прожили без Ілліча, партія підійшла до одного з важливих питань—до радянського будівництва на селі. Ради мало віддавали уваги місцевим нуждам, питанням сільського господарства, культурній відсталості села, кооперуванню його та инше. Вся робота Рад сходила иноді до виконання обіжників, розпоряджень, наказів вищих органів влади, до проведення надзвичайних кампаній. Це було природньо раніш, коли становище нашоі Радянськоі Спілки не зміцніло настільки, щоб ми могли уже подумати про те, аби району дати свій бюджет, а райвиконкомові—права вищоі влади в районі. Нове положення про сільради та райвиконкоми відкрило перед селянством великі можливості, яких не має ні одна країна у всьому світі, доки в ній немає робітниче селянського уряду. Беззаконня, самодурство, хабарництво і т. п. чим хворіло село, мусять бути ізжиті по новому положенню. І будуть ізжиті, бо нове положення розраховано на самодіяльність незаможницько-середняцьких верств села. Сільради одержали всі можливості, до того, аби незаможникам та середнякам можно було стати на ноги, в своіх інтересах використувати агрономічні знання та удосконалені с.-господарчі машини і знаряддя.

Кооперування села.

Поодинокий селянин слабіщий за куркуля перед кооперованим селянством кулацька сила і ніщо, бо кооперація може озброіти селянство такими складними та удосконаленими машинами, котрих не під силу придбати ніякому кулакові—глитаєві. Кооперация дасть селянству кращих заводчиків худоби, самий обор удуваний пункт для очистки зерна, прокатний пункт с.-господарчих машин та знарядь і т. п.

Спільними силами легче справитися з висушенням болота і тим збільшити площу поля. Легче розкорчувати участок, чи розчистити корчовку. Рік, що ми прожили без Ілліча, партія провела в напруженій роботі над тим, щоб кооперацію перевернути в зброю для селянства, за допомогою котроі воно хутко піде по шляху реформування старого відсталого села та здійснення заповітів Ілліча про сучасну господарчу роботу незаможників та середняків. Такому кооперуванню працюючих допомогає держава.

Сільсько-господарча позика.

Рік ми живемо без Ілліча, але продовжуючи його справу і виконуючи його заповіти, радянська влада відкрила в центрі й по губерніях сільсько-господарчі банки, для кредитування працюючого населення сіл. Позика ця мусить іти на допомогу маломощному та середняцькому кооперованому населенню, на введення удосконалених машин та знаряддя.

Податкове питання та податкові пільги.

За рік, що ми живем без Ілліча, радянська влада наблизилась ще більш до того, щоб податкові тягарі перекласти, головним чином, на заможні верстви села, а маломощному селянинові надати як найбільше пільг. Положення про єдиний с.-господарчий податок на 1924-25 р. дало селу дійсно єдиний податок, позбавивши селянина всяких инших випадкових податків. Положення передбачає багато пільг для маломощного селянства і видано в інтересах скорішого піднесення господарства.

Величезне полекшення дало селянству введення твердоі валюти. По приблизних підрахунках на радзнаки за минулі роки селянство губило сотні мілйонів карбованців золотом що року.

Змичка міста з селом спілка робітника та селянина.

Отже, за рік з дня смерти Ілліча, Ленінська партія вірна заповітам свого вчителя, продовжувала почате ним діло. Сільське господарство хутко відбудовується. Підноситься, оживає міська промисловість. Товарів на село пішло більше, дешевше і краще ніж в попередні роки. На черзі—вирівняти ціни на продукцію сільського господарства і міськоі промисловости. За цей рік змичка міста з селом зміцніла. Культурне шефство з боку міста над селом, що підказав його нам Ілліч, набуло широких розмірів і в багатьох випадках дає селянству значну допомогу. І тут ідея Ілліча була правильною та життьовою. Спілка робітника та селянина, що зробила нас непереможними, придбала цілковите визнання з боку селянства всього світу.

Міжнародній селянський рух.

Рік, прожитий нами без Ілліча, в галузі міжнародного положення нашоі Радянськоі Спілки, дав дуже багато важливого для майбутньоі долі нашоі революціі. Майже вся буржуазія світу, за винятком Північно Американських сполучених штатів та і Японіі, визнала Радянську владу законною владою б. Росіі. Світові хижаки примушені були визнати нас під впливом наших господарчих успіхів та зміцнення політичноі спілки робітника та селянина. Але для нас більш важно друге визнання: визнання успіхів та уроків радянського будівництва з боку світового селянства та пригноблених народів усіх країн.

За де-кілька місяців до смерти Ілліча, в Москві під час Всесоюзноі с.-господарчоі виставки міжнародньою селянською конференцією організувався Селянський інтернаціонал міжнародній селянський рух за цей рік набрав величезного розмаху, як і чекав Ілліч. Він захопив найбільші капіталістичні країни та їх колоніі.

Селянський рух розвивається на грунті підвищення селянських податків на покриття старих боргів імперіялістичноі бойні та на нові озброєння і по-друге, на грунті обезземелення селянства та колоніяльних народів, що далі все зростає. В самому Китаі нараховується 11 з половиною мілйонів безземельних сільских господарств. В Японіі 70% селянського населення не має землі, або має іі лише невеличкі клаптики. В Індіі сотні мілйонів селян живуть в постійному недоіданні. Особливо великі утиски та руйнування селянського господарства зростають у відсталих країнах. Там такий грабунок, що селянство вимірає від злиднів у врожайні роки і з голоднечі—у неврожайні

Ці нахабні та невиносимі утиски, що набули величезних розмірів, примусили світово селянство задуматись. Селянський рух в багатьох країнах набув організованого характеру. В Болгаріі, Фінляндіі, Норвегіі, Японіі, Кореі, Канаді, Північній Америці і низці инших країн селянство встановило єдиний фронт з робітничим класом.

В спілці з робітником селянство світу прагне знайти в собі досить сили, аби піти слідом за Іллічем до робітничо-селянського уряду та всесвітньоі Республіки Рад.

За рік, що прожито нами без Ілліча, селянський рух в капіталистичних країнах та колоніях набув небувалого розмаху. Він не заспокоіться, доки не буде встановлена Радянська влада по всій землі. Хай тримтять поміщики та гнобителі усіх країн і всіх націй!

Без Ілліча але по—Ленінськи.

Пролетаріят, селянство і пригноблені націі всього світу пам'ятають тяжку втрату.

Але наслідки роботи над зміцненням та будівництвом РССР без Леніна, але по ленінськи, говорять про те, що Ленінська партія, виконуючи заповіти Ілліча та проводячи його політику, веде країну до дальніших перемог і досягнень.

Діло Леніна не умре. Воно живе в кожному в нас.

Могила Ленінова--колиска свободи всього людства.

Харків. Друк. Губвиконкома Укр. Ч 5083. Тираж 5000

Видання Агітпропу Губкома К.П.Б.(у) Харьковщини.